

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 137/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., Nezábudková 22, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 16CoPr/3/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 30. januára 2025 domáha rozhodnutia, že právo na prejednanie veci a rozhodnutie zo strany krajského súdu, právo na pridelenie veci zákonnému sudcovi, právo na vyjadrenie k listinným a iným dôkazom a právo na nariadenie ústneho prejednávania aj na úrovni odvolacieho súdu porušené bolo a priznania náhrady nemajetkovej ujmy podľa úvahy ústavného súdu a trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že sťažovateľ sa žalobou podanou Okresnému súdu Bratislava I domáhal proti žalovanej Kancelárii Národnej rady Slovenskej republiky určenia neplatnosti diskriminačného zrušenia a okamžitého opätovného vytvorenia štátnozamestnaneckého miesta, neplatnosti preloženia sťažovateľa zo zrušeného štátnozamestnaneckého miesta a náhrady spôsobenej ujmy. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 14Cpr/5/2014 z 28. júna 2022 jeho žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Proti rozsudku podal 14. októbra 2022 odvolanie. Spis bol na rozhodnutie o odvolaní predložený krajskému súdu 4. februára 2023.
3. Sťažovateľ uvádza, že po nahliadnutí do predmetného spisu krajského súdu 29. marca 2023 zistil absenciu listín riadne doručených okresnému súdu a nevykonanie riadnej sumarizácie spisu. Namieta, že predmetná vec nebola dosiaľ verejne prerokovaná, nebola prerokovaná bez zbytočných

prieťahov, nebola prerokovaná za jeho osobnej prítomnosti a nebolo mu umožnené vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom. Uvedené porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) sa týka krajského súdu. Ďalej uvádza, že mu nebolo oznámené, komu bola vec pridelená na prejednanie, čím mu bolo uprené právo na prípadné vznesenie námietky predpojatosti. Tvrdí, že v jeho prípade bola viacnásobne prekročená deväťmesačná lehota, v ktorej je porušené právo na prejednanie a rozhodnutie veci bez prieťahov, a to bez jeho pričinenia.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. V prvom rade ústavný súd považuje za vhodné uviesť, že napriek tomu, že ústavná sťažnosť je podpísaná samotným sťažovateľom, jej prílohou bola listina, ktorej obsahom je plná moc udelená advokátovi JUDr. Mariánovi Ševčíkovi, CSc., na podanie ústavnej sťažnosti. Zároveň bola ústavná sťažnosť elektronicky podaná Mariánom Ševčíkom. Z uvedeného dôvodu ústavný súd uprednostnil vôľu sťažovateľa považovať ústavnú sťažnosť za podanú jeho právnym zástupcom, i keď si v tejto súvislosti nemohol nevšimnúť kvalitatívnu úroveň ústavnej sťažnosti, čo vyvoláva odôvodnenú pochybnosť o tom, či predloženú ústavnú sťažnosť skutočne koncipoval advokát.

6. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je potom viazaný návrhom na začatie konania. Osobitne to platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom (III. ÚS 334/09).

7. Z hľadiska predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je podstatný § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Zákonnou náležitosťou kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom je (okrem iných náležitostí) aj formulácia návrhu rozhodnutia (petit), ktorá musí byť vymedzená určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohla byť prevzatá do výroku rozhodnutia ústavného súdu (porov. napr. III. ÚS 24/2022).

8. Ako je zrejmé z bodu 1 tohto uznesenia, sťažovateľ v petite svojej ústavnej sťažnosti nekonkretizoval konanie, v ktorom mal krajský súd svojím postupom porušiť jeho práva a výhrady, možno mať aj ku konkretizácii namietaného porušenia základných práv sťažovateľa.

9. Z judikatúry ústavného súdu zároveň vyplýva aj to, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016).

10. Nedostatky ústavnej sťažnosti pritom nie je ústavný súd povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Na takýto postup slúži v prvom rade inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

11. Ústavný súd je toho názoru, že sťažnosť ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor na dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (napr. II. ÚS 334/2018). Z uvedených dôvodov odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

12. Ústavným súdom vytknuté nedostatky (v tomto prípade najmä odôvodnenia) ústavnej sťažnosti napokon najvýraznejšie ilustruje skutočnosť, že podľa zistení ústavného súdu bol v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 16CoPr/3/2023 29. novembra 2024 verejne vyhlásený rozsudok a predmetný spis bol 21. januára 2025 (po prechode výkonu súdnictva) postúpený na Mestský súd Bratislava IV.

13. Aj v prípade, ak by ústavný súd ústavnú sťažnosť neodmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, bol by preto v prerokúvanej veci prítomný dôvod jej odmietnutia ako zjavne neopodstatnenej podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

14. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo.

15. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne, pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 307/2023, I. ÚS 81/2023).

16. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. februára 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu